

“Genelkurmay Cumhuriyeti” Lahikalarla Tahkim Ediliyor!

Güney Uzun

Taraf gazetesi tarafından ortaya çıkarılan Genelkurmay Başkanlığı’na bağlı Gayri Nizami Harp Dairesi’nin görev sınırlarının genişletilmesi ve birçok ilde yeni başkanlıkların kurulması ile ilgili dokümanlarla¹ birlikte, TSK’nın “düşman” tanımının ne olduğu kamuoyunda yeni tartışmalara vesile oldu.

Kişi, kurum ve kuruluşların “fiziki, ekonomik, psikolojik, siyasi vb. işgalleri” nedeniyle “düşman” kategorisinde değerlendirildiği belgelerdeki ifadelerle göre “AB süreci”, “Yeni anayasa tartışmaları”, “cumhurbaşkanlığına Abdullah Gül’ün gelmesi”, “AKP’nin yeniden iktidar olması” siyasi işgal; orduya muhalif gazeteci-yazarların olması, medyanın bir kısmının darbelere, muhtıralara, 367 ve başörtüsü kararlarına karşı oluşları ise psikolojik işgal kategorisine girebilmekte. Özcesi bu yaklaşıma göre, ulusal-Kemalist akımların dışındaki tüm gruplar düşman kategorisinde değerlendirilebilir.

Genelkurmay Başkanlığı, *Taraf* gazetesinin yayınına karşı Özel Harp Dairesi’nin yasal bir teşkilat olduğu ve hiçbir yasa dışı işe karışmadığını belirterek belgelerin ilgili kurumu karalamaya dönük olduğunu iddia etti. Diğer NATO ülkelerinde de benzerlerinin olduğunun vurgulandığı bildiride bu ülkelerdeki benzeri yapılanmaların lağvedildiği bilgisine ise yer vermedi. Böylece NATO ülkelerindeki bu yapılanmanın aslında gladio denilen yasadışı birçok olaya karışmış kirli bir yapılanma olduğu ve Türkiye’de birçok faili meçhul cinayet, Susurluk, Atabeyler, Sauna, Şemdinli ve en son Ergenekon örgütlenmeleri de gözden kaçırılmış oluyordu.

Oysa Gayri nizami harp içerisinde sivil görünümlü kuvvacı, ulusalcı dernek ve grupların faaliyetleri dikkate değerdir. Gayri nizami harbin paramiliter uzantıları, genelde emekli askerlerden oluşan yöneticileri ile askeri vesayet için çalışmalarını devam ettirmektedirler. Mersin’de Türkmen köylerine kadar örgütlenenler, birçok ilde cephanelik gibi silah depolayan, rahip Santoro, Hrant Dink, Danıştay ve Malatya saldırıları ile direkt ya da dolaylı bağlantıları olanların “satılmış ve işbirlikçi” iktidara karşı işgal atındaki ülkelerini AB ve ABD’den kurtarmak için gayri nizami bir savaş sürdürdükleri artık herkesçe bilinmektedir. Günümüzde Özel Kuvvetler Komutanlığı adı ile faaliyet sürdüren bu yapılanma içerisinde sivillerden oluşan ve “Beyaz Kuvvetler” olarak isimlendirilen unsurların da olduğu söyleniyor. Yine Özel Kuvvetler’den emekli olanların birlikleri ile bağlantılarını kesmedikleri ve sivil hayatta da kendilerine verilen görevleri ifa ettikleri belirtiliyor.² Hatta geçmişte Meclis çatısı altında, birbirinden haberi olmayan Özel Harp Dairesi için çalışan milletvekillerinin olduğu söylenmekte.³ Ergenekon’dan Cumhuriyet mitinglerine kadar birçok yapılanma ve organizasyonun arka planı düşünülürken yukarıdaki bilgilerin de dikkate alınması gerekiyor.

Cumhuriyet Çalışma Grubu Cumhura Karşı

Hatırlanacağı üzere 28 Şubat sürecinde Deniz Kuvvetleri bünyesinde Batı Çalışma Grubu oluşturulmuştu. Sözde irticai faaliyetleri gözlemek için kurulan illegal yapı belli bir süre devam etti.

2003 yılında uslanmaz darbe sevdalısı olduğu Özden Örnek’in Darbe Günlükleri ile deşifre edilen Şener Eruygur’un Jandarma Komutanlığı sırasında da buna benzer bir Cumhuriyet

Çalışma Grubu oluşturulduğu kamuoyuna yansdı. Özden Örnek'in günlüklerinden öğrendiğimize göre darbeci paşalar da hemen seçimlerden sonra faaliyetlerine başlamışlardı.

CÇG, selefi BÇG gibi öncelikle yine fişleme ile işe başlamıştı. Türkiye'nin her ilinde, önemli kurumlarda fişleme yapmış. Bu fişlemeler sırasında üniversite yönetimlerinden ve bazı öğretim üyelerinden bilgi ve belgeler sağlanmıştı.

Fişlemenin dışında kendi “sivil” hareket alanı için bir örgütlenmeye de gidilmişti. 225 ayrı “sivil toplum kuruluşu” ile Ulusal Birlik Hareketi (UBH) oluşturulmuştu. Şener Eruygur emekli olduktan sonra da UBH ile ilişkisini sürdürmüştü. Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD)'nin başına geçtikten sonra UBH öncülüğü ve şemsiyesi altında Cumhuriyet mitingleri organize edilmiş, UBH içerisinde ADD'nin yanı sıra Türkiye Kamu-Sen, Kemalist Atılım Birliği, Atatürkçü Vakıflar Federasyonu, Kıbrıs Türk Kültür Derneği, Yüksek Öğretim Kurumlarına Yardım Derneği, Batı Trakya Türk Birliği, 27 Mayıs Milli Devrim Derneği gibi farklı amaçlarla kurulmuş kuruluşlar aynı platformda bir araya gelmişti. 23 Aralık 2004'te İzmir'in Menemen ilçesinde ADD öncülüğünde düzenlenecek olan “Menemen'den Çankaya'ya Laik Cumhuriyet Mitingi” söz konusu oluşumun ilk sokak eylemi olmuştu.

UBH, bir eylem kanadı gibi hareket işlevi görmüş, UBH lideri Bülent Berkarda tüm faaliyetleri CÇG'den aldığı direktifler ışığında sürdürmüştü. Bu doğrultuda ATO Başkanı Sinan Aygün, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Nuri Ok, MGK Genel Sekreteri Org. Şükrü Şarunışık, Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal ve Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'la görüşülmüştü. Bu görüşmelerin amaçları ise şu şekilde sıralanmıştı; “UBH'nin tanıtımı, TSK'ya destek, hareketi yönetecek şemsiye kadro için güvenilir aday önerileri, medya için finans kaynağı, Ankara'da güvenilir gruplar bulmak...”⁴

UBH, 28 Şubat 2004'te “sivil uyarı metni” adında bir muhtıra vermeyi planlamış. Yine bir kısım medyayı kullanarak propaganda yapmayı düşünmüş. Türkiye'nin sorunlarını kendi bakış açıları ile sıraladıktan sonra AKP karşısında merkez solun başarısızlığına karşı merkez sağın toparlanması noktasında yeni açılım planlarını ortaya koymuşlar.

Bu meyanda CÇG de bazı rektörlerle işbirliği yapıyor, 19 Eylül 2003'te, 15 rektör, Jandarma Genel Komutanı Şener Eruygur'u ziyaret ediyordu. Rektörlerle bu görüşmede 2004 yerel seçimlerine kadar AKP'nin sıkıştırılmasından irtica odaklarının kısa vadede etkilerinin minimize edilebilmesi için asker, üniversite ve STK'ların güç birliği yapmasının şart olduğuna ve irticanın tam olarak önlenebilmesi için eğitim sistemine, özellikle ilköğretim okullarına hakim olmak gerektiği gibi birçok konu konuşuluyordu. Toplantıya katılan rektörlerden bir kısmı aşka gelip “Kubilay olmaya hazır” olduklarını bile söylüyorlardı.⁵ Yine CÇG'nin rektör adayları için eksi veya artı not verdiği, eski Cumhurbaşkanı Sezer'in de bu notlara göre atama yaptığı ileri sürülmüştü.

CÇG'nin aynı BÇG'nin milyonlarca insanı fişlemesi gibi bir dizi fişleme eylemi içerisine girdiği görülüyor. Bu fişlemeye “felsefi gruplar”, “düşünce grupları”, “yazarlar, düşünürler”, “AB ve ABD yanlısı kişiler”, “azınlıklar”, “yüksek sosyete grupları”, “sanatçılar” ve “zengin aile çocukları” dahil edilmiş. 1. Ordu Komutanlığı tarafından yapılan ve 2004 yılında ortaya çıkarılan bu fişleme karşısında sorumlular ortaya çıkarılmamış ve hükümet ise gelişmeler karşısında yalnızca böyle bir şeyin olamayacağı ve kabul edilemeyeceğini söylemekle yetinmişti.

TSK Acil Eylem Planı

Gayri nizami harp ve CÇG'nin ardından son olarak yine *Taraf* gazetesi tarafından açıklanan Acil Eylem Planı⁶ hep birlikte düşünüldüğünde ortaya organize bir darbe girişimi çıkıyor. 2002 yılından itibaren başlayan bu darbe süreci düşük yoğunlukta yürütülmekte. Bu sefer asker göz önüne çıkmayı, tanklarla balans ayarı yapmayı göze alamamış görünüyor. Bunun yerine “silahsız toplum kuruluşları”, yüksek yargı, vesayet altındaki siyaset, bir kısım medya ve sermayenin desteği ile bunu yapmaya çalışmakta.

Açıklanan Acil Eylem Planı, Genelkurmay Başkanlığı tarafından yalanlanmadı. Yalnızca komutanlık tarafından onaylanmadığı vurgulandı. Oysa komuta kademesi tarafından onaylanmadığı söylenen bir plan, bir senaryo metne aynen bağlı kalınarak uzunca bir süredir uygulanagelmekte. 28 Şubat sürecindeki askeri birliklere gönderilen “topyekûn irtica ile savaş” belgelerinin de imzasız ve onaysız olduğu o dönemde görev yapmış emekli askerler tarafından aktarılmakta. Söz konusu belgenin varlığına rağmen Hükümet, kendisini devirmek için yürütülen darbe planına karşı harekete geçmek için noter onaylı, altında kuvvet komutanlarının imzalı suretini aramakta ısrar ediyor!

Acil Eylem Planı'nın ana eksenini “kamuoyunu TSK'nın çizgisine getirmek” olarak vurgulanmakta. Öncelikle TSK ana hattın kim olduğunu net olarak ortaya koymakta. Bu zihniyete göre mutlak doğru olan TSK'nın görüşleridir ve bunun dışında görüş, fikir, duygu, inanç asla kabul edilemez. Ordu bu ülkenin en akıllı başında, en elit, her şeyin en doğrusunu bilen ve bilmekle kalmayıp herkesin kendisi gibi olmasını istediği bir kurum olarak karşımıza çıkmakta. Böyle bir algılama sonrası tabii ki bildirilerle kendisi gibi düşünmeyenleri düşman, hain ilan ederek hizaya çekmeye çalışmaktadır.

Bu eylem planı neden “acil” olarak isimlendirilmiş acaba. AB sürecinin zorlaması ile askerinin vesayet sisteminin sarsılacağı mı düşünülmekte? 22 Temmuz ve cumhurbaşkanlığı seçimleri ile birlikte önemli mevzileri kaybeden egemenler ordu dışında son dayanakları olan ‘yüksek yargı’nın da dönüştürülmesinden mi korkmaktalar? Yine yeni anayasa tartışmaları onları telaşa sokmuş görünüyor. Bu yüzden yeni anayasa çalışmaları “milli devlete karşı” diye nitelendirilmekte. Acil Eylem Planı ivedilikle uygulanmış olmalı ki AKP kapatma davası ile AB süreci duraklatılmış, yeni anayasa tasarısı yeniden rafa kaldırılmış oldu.

Bu belgeye göre “yargıçlar ordu çizgisine çekilecek”, “TSK muhalifleri yıpratılacak”, “kanaat önderleri yönlendirilecek”, “bazı sanatçı ve yazarlar desteklenecek”, “gazeteciler kullanılacak”, “Irak’ın kuzeyindeki desteği kesmek için bölge halkı terörle mücadele bağlamında; sıklıkla yapılacak aramalar, operasyonlar vb. faaliyetlerle rahatsız edilerek yıldırılacak.”

Taşeronlaştırılmış operasyonlar⁷ ile ordu eski performansını kaybetmeye doğru gitmekte. 27 Mayıs’ta başbakan asan, 12 Eylül’de onlarca insanı idam eden, binlercesini işkenceden geçiren paşalar giderek işin dozunu düşürmeye başladılar. 28 Şubat’ta tankları sabahın ilk ışıkları ile çekine çekine yürütenler, 27 Nisan’da muhtıranın “e” halini verebilen asker artık taşeron kullanmaya doğru gitmekte. İhale, Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay Başsavcısı’nda kalmış görünüyor. Medya alanında ise özellikle Doğan Medya Grubu darbecilere lojistik destek sağlamakta, propaganda zemini hazırlamakta. Yargıçlar Paksüt-Başbuğ görüşmesinde olduğu gibi ordu çizgisine çekilmiş. Anayasa Mahkemesi Başkan Vekili Osman Paksüt, AKP kapatma davasından önce Kara Kuvvetleri Komutanı (önümüzdeki Ağustos’ta Genelkurmay Başkanı olacak) Org. İlker Başbuğ ile Kara Kuvvetleri Karargahı’nda görüşüyor. Başörtüsü

yasağı ile ilgili anayasa değişikliği ordu çizgisine getirilmiş 9 yargıç tarafından yetki gaspı yapılarak reddediliyor.

Hürriyet, Milliyet, Vatan gazeteleri ve bu medya grubuna bağlı televizyon kanalları, planda bahsedilen “uygun medya organları” olarak TSK bülteni ya da Silahlı Kuvvetler Saati gibi davranmaktalar. Bu medya grubu Ergenekon soruşturması ile ilgili haberlere hep mesafe ile durmayı tercih ederken, “irticai faaliyetleri deşifre etme” noktasında çok iştahlı görünüyordu. Medya haber yapıyor, Yargıtay Başsavcısı haber kupürlerini kapatma iddianamesine koyuyordu.

Anayasa değişikliği karşısında direnen rektörler üniversitelerin kamuoyu oluşturmadaki misyonundan ve gücünden hareketle Acil Eylem Planı ile birlikte teşriki mesai yapıyorlardı. Üniversitelerarası Üst Kurulu Başkanı’nın üniversitesinde silahlar patlıyor; üniversitelerdeki ulusalcı-Kemalist örgütlenmeler darbeciler için zemin hazırlıyordu. Darbenin kirli, pis işleri Ergenekon çetesiyle ihale edilmiş. Danıştay saldırısı, *Cumhuriyet* gazetesinin bombalanması, Hrant Dink’in öldürülmesi bu çetenin darbe ortamı için zemin hazırlamak için yaptığı birkaç eylemdi. Yakalanmasalar ortaya çıkarılan cephaneliklerle Ergenekoncuların epeyce kan dökmeye niyetlendikleri aşikâr.

Sonuç itibarıyla, TSK Acil Eylem Planı’nda hükümete karşı açıkça bir tavır sergilenmekte. AKP kendisine karşı oynanan kirli oyunu ciddiye almalıdır. Paşalara övgüler düzerek ya da “irtica” paranoyasını kabul ederek darbecilerin engellenemeyeceği görülmelidir. AKP Hükümeti’nin üzerine düşen görev, darbe girişimcilerinin açığa çıkarılması ve yargılanmasıdır. Her gün halka, seçilmiş iktidara karşı yürütülen faaliyetlerle ilgili belgeler ortaya çıkarken suskun kalmak ancak darbecilere cesaret verecektir. Korkulardan cesaret alanların bu oyununu bozmak gerekiyor. Askeri vesayet, baskıcı oligarşinin geriletilmesi, ezilmiş, dışlanmış ve ötekileştirilip düşmanlaştırılmış halkın umudu olmak için üzerinde psikolojik harp taktikleri uygulanabilecek olmaktan kurtulmak gerek. Darbelere karşı çıkma sorumluluğu ise darbenin asıl muhatabı olan bizlerdedir. Sorumluluğumuzu ve şahitliğimizi erteleyemeyiz.

Dipnotlar:

1- Taraf Gazetesi, 02.06.2008

2- *Bordo Bereliler*, Aksiyon Dergisi, Sayı: 338

3- *CHP’li Özel Harpçiler*, Necdet Açıkan, Hürriyet Gazetesi, 02.01.2006

4- Taraf Gazetesi, 07.06.2008

5- *Cumhuriyet Çalışma Grubu*, Gülay Göktürk, Bugün Gazetesi, 11.06.2008

6- *Genelkurmay’ın Türkiye’yi Biçimlendirme Planı*, Taraf Gazetesi, 20.06.2008

7- *Lahika-3 Elde Var Sıfır*, Hadi Uluengin, Hürriyet Gazetesi, 26.06.2008

Haksöz Dergisi Sayı: 208 - Temmuz 2008

Kaynak: [“Genelkurmay Cumhuriyeti” Lahikalarla Tahkim Ediliyor! - Güney Uzun](#)